

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Lilie Solovei, avocatul Alexei Croitorul,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lilie Solovei împotriva Oxanei Baranovscaia, intervenienți accesorii Întreprinderea „Farmacia Tehmedfarm” societate cu răspundere limitată, Maria Antoci, Angela Cujba și Silvia Caftan cu privire la recunoașterea valabilă a tranzacției de vânzare-cumpărare a 2,88% părți sociale din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” societate cu răspundere limitată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Lilia Solovei și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 12 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 10 octombrie 2014, Lilia Solovei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oxanei Baranovscaia cu privire la recunoașterea valabilă a tranzacției de vânzare-cumpărare a 2,88% părți sociale din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” SRL.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, deține 48,117% din capitalul social al SC „Farmacia Tehmedfarm” SRL.

Menționează că, la data de 14 noiembrie 2012, între ea și pârâta Oxana Baranovscaia a fost încheiat un contract, prin care ultima s-a angajat să-i vîndă cota sa parte din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” SRL, care constituie 2,88%, la un preț convenit de comun acord în sumă de 2000 Euro.

Susține că, în aceeași zi, la data de 14 noiembrie 2012, a achitat pârâtei arvuna în sumă de 200 Euro.

Afirmă că, ele au convenit că, întocmirea notarială a contractului respectiv va avea loc pînă la data de 31 decembrie 2012.

Invocă că, aceste circumstanțe au fost stabilite în recipisa, eliberată de către pârâtă.

Relevă că, contractul respectiv de vânzare-cumpărare nu a fost încheiat din vina pârâtei, care se eschivează de la executarea obligațiilor sale contractuale.

Mai relevă că, recipisa din 14 noiembrie 2012 are efectul unui antecontract, deoarece în această recipisă, de comun acord cu pârâta, au convenit asupra tuturor clauzelor esențiale ale contractului de înstrăinare a părții sociale.

Solicită recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a 2,88 % cotă-parte din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” SRL, încheiat între ea și pârâta.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 mai 2015 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Întreprinderea „Farmacia Tehmedfarm” SRL, Maria Antoci, Angela Cujba și Silvia Caftan.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 octombrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, recipisa din 14 noiembrie 2012 nu reprezintă un antecontract, deoarece la întocmirea acesteia, nu a fost respectată forma notarială, cerință prevăzută expres în art. 25 alin. (9) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, recipisa din 14 noiembrie 2012 nu conține data, la care părțile ar fi convenit să încheie contractul de înstrăinare a părții sociale, ce aparținea Oxanei Baranovscaia. Or, conform recipisei enunțate, pârâta a primit arvuna în sumă de 200 Euro, iar restul sumei urma să o primească pînă la 31 decembrie 2012.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către Lilia Solovei și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 08 iunie 2016, reprezentantul Lilee Solovei, avocatul Alexei Croitor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au încălcat normele de drept material și, anume, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată; au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, temei pentru recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a cotei-părți de 2,88 % din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” SRL a servit recipisa din 14 noiembrie 2012, pe care o consideră un antecontract, deoarece prin această recipisă, părțile au stabilit de comun acord toate clauzele esențiale ale contractului: prețul cotei-părți de 2,88% în valoarea de 2000 Euro, a fost achitată arvuna de 200 Euro la data de 14 noiembrie 2012, a fost stabilit termenul pentru adresarea la notar în vederea întocmirii contractului de vânzare-cumpărare - 31 decembrie 2012.

Susține că, intimata nu a executat obligația asumată privind încheierea contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți de 2,88 % din capitalul social al Întreprinderii „Farmacia Tehmedfarm” SRL și și nici nu a restituit arvuna achitată în sumă de 200 Euro.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa

părților la data de 06 aprilie 2016 (f. d. 151), iar cererea de recurs a fost depusă de către reprezentantul recurenteii, avocatul Alexei Croitor la data de 08 iunie 2016 (f.d.153).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Lilieii Solovei, avocatul Alexei Croitor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Liliei Solovei, avocatul Alexei Croitor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Liliei Solovei, avocatul Alexei Croitor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Liliei Solovei, avocatul Alexei Croitor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Mariana Pitic

